

ELHUNYT CSEPEL NAGY KÖLTŐJE,

a József Attila díjas Csepeli Szabó Béla!

Az elővillanó szépséget, a tűzben lebegő biztatást, a megvilágosodást és a „világtalanságot” hűséggel és becsülettel idéző költő, perlekedő, de szent igazát lelkesen kiáltó ember, aki néhány sárdobálót megvetve hallgatott halhatatlanságában.

Nem úgy írt Ő, mint mások, nem érdekelték trónoló divatfirkálók, rendszerhez dörgölődzők, inkább a történések szépséges toposzaiba rejtette az ember magasztosságát.

Verseinek gyönyörű pátosza hordozza a küldetés fontosságának erejét, de nem úgy, hogy a rendszer elkötelezettje lesz, hanem úgy, hogy az EMBER elkötelezettjévé válik. A kisemberek igazsága, szomorúsága, vidámsága, vagyis a „kicsi élet” összevetése a hatalmas mindenséggel. Egy emberibb világért folyó harc tollal hadakozó költője, miközben feltárja a szerelem, a munka, az igazság, vagyis a teljes élet rejtélyeit verseiben.

A költészet gyönyörű varázslat, amely a szavak mágiájával teremti tüneményeit. Csepeli Szabó Béla költő az egyik nagy varázsló volt, aki varázslataival együtt lelke darabkáit is itt hagyta nekünk veretes verseiben.

Hozzáértéssel és szeretettel őrizzük hagyatékát!

Kis LANT Irodalmi Folyóirat
Németh Dezső

Tisztelt Németh Dezső Lant főszerkesztő!

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik szerették és tisztelték, hogy Csepeli Szabó Béla 2013.március 21-én, életének 89. évében végleg megpihent. Végző búcsúztatása 2013.április 03-án 14.15 órakor lesz a Csepeli temető nagy ravatalozójában. (1212 Budapest, Rákóczi Ferenc út 270.) Emléke és költészete örökre velünk marad!

Gyászoló család

Kedves Németh Dezső Lant főszerkesztője!

Köszönjük megküldött Lant irodalmi folyóiratát. Édesapám verséhez, „Egy vén cseresznyefához” küldöm fotóját az öreg fával, mely akkor megihlette abban a szép tájban, mely a második képen látható, hatalmas, jóízű germezdorfi cseresznyefa volt! Sajnos már a fa sincs meg, de a versben és emlékeinkben, továbbra is köztünk van, mint édesapám, akinek verseit továbbra is olvashatjuk, mintha itt lenne közöttünk!

Üdvözlettel: Szabó Béla

Csepeli Szabó Béla

versei

Egy vén cseresznyefához

Hej, édes öcsém, vén cseresznyefám,

te sem vagy már mai gyerek!
Lám, te is hatvanhat éve már,
hogy itt élsz, itt állsz e tájban,
s mélyre eresztve gyökereidet
a jó hevesi földbe,
holt após-apám megrepesztett
két bölcs kezéből óriássá nőve
ma is válladon tartod az eget
törékeny kis tanyánk felett,
bár jól tudom és érzem én,
hogy a te kemény 66 évéd
nagyobb idő a cseresznyefák között,
mint az én tüskéktől megtépett
72 emberi évem,
embertelen világunk erdejében,
így hát fejet hajtok előtted,
s érezve hajlíthatatlan törzsed
és hatalmas lombod belém áradó erejét,
megköszönöm néked termékeny
szép szerelmedet a földdel,
s azt, hogy dacolva az idővel,
ma is megtermed pirosra érlelt
jójú, ropogós gyümölcsöidet,
s meg-meg édesítve keserű száinkat,
nap mint nap elhíteted velem,
hogy ebben a tiszta esőkbén
és kijózanító hűvös szelekben
meg-megfürdő és meg-megújuló
kis faluszéli kertben is
meglelhetem és megteremthetem
azt az égi és földi csodát,
amit a kavargó, lármás nagyvilág
kegyetlenül összetört bennem:
a csendet
és azt az Éneket, azt a Zenét,

azt a harmóniát,
ami a madarak parányi csőrén
felcseng,
ha dúsan termő vén ágaidat
bearanyozza a nyárhajnali fény,
és a kék-arany alkonyi égen
árnyékba merülő kései Nap...

Heves-Bernáthegy, 1996

Csillagfény

Éjszakánként, ha ceruzám hegyén

fel-felparázslík egy-egy versem,
mindig tűnődve nézem én,
hogy vajon túl él-e engem?
Mint kihűlt csillagát
– a fény.

A leáldozó nap sugarainál

– Nagy Lászlóra emlékezve –

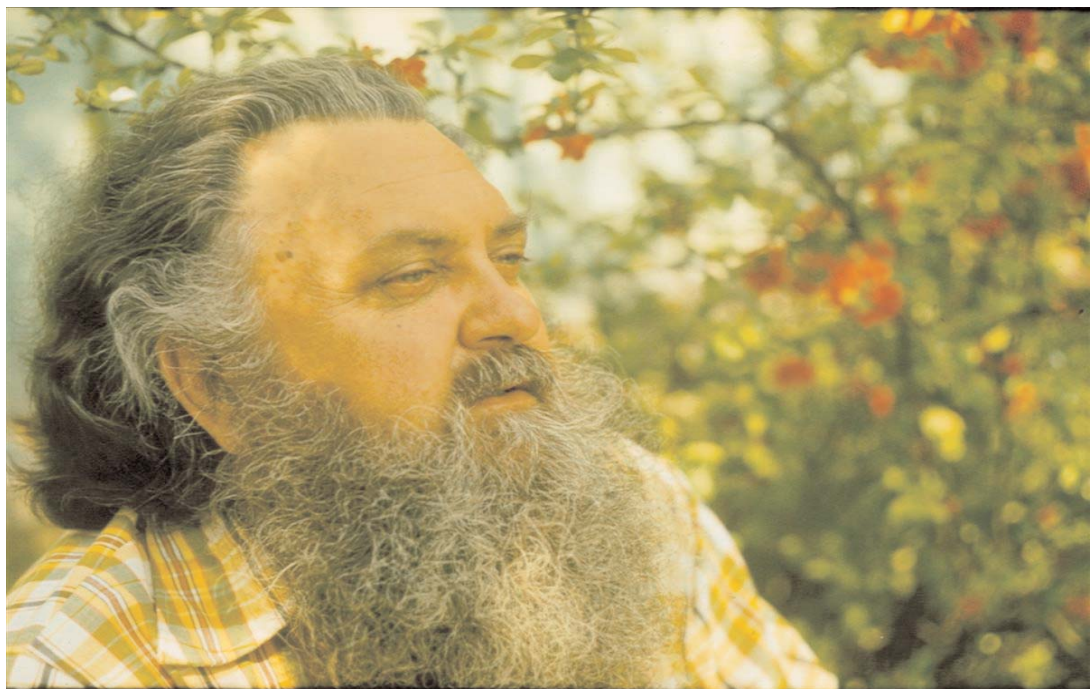
Lám, itt vagyok már,

éveink tüskés erdején átvergődve,
lent a Nagy, Árnyékos folyónál,
ágaktól megvert, Éneklő Ember,
szemben a Végtelennel,
s bár nem is sejtem, hogy Odaát
mi vár rám,
íme, a leáldozó Nap sugarainál
fél térdre esve felkészültem arra,
hogy égi és földi háborúktól sebzett
életem
néhány megmentett szép madarát
és „a szerelmet átvigvem
a túlsó partra...”

1998. június 20.

Heves, Cs.Sz.B. és a vén cseresznyefa 1994 nyár

Csepeli Szabó Béla a kertben